

Kristine Sandmæl

45 år

Sivilstatus: Ugift

Nåværende stilling: Sokneprest i Vågan, Henningsvær og Gimsøy og Strauman sokn

Utdanning:

Utdanningssted: Det teologiske menighetsfakultet

Ordinert til prestedtjeneste: 22. juni 1997

Etter- og videreutdanning:

Utdanningssted: Det teologiske fakultet

Arbeidspraksis:

01/11/98- Sokneprest Vågan sokn, Henningsvær sokn, Gimsøy og Strauman sokn

01/04/98-31/10/98 Sokneprest Sørfold sokn i Salten prosti

01/08/97-01/04/98 Vikarprest Lofoten prosti

10/06/96-03/11/96 Vikarprest Vågan sokn, Henningsvær sokn og Gimsøy og Strauman sokn

15/08/94-15/06/95 Hjelpelærer gresk Det teologiske menighetsfakultet
1988-90 Ettåring Norges KFUK/M

Ledererfaring:

2014 -2016 Nestleder Mellomkirkelig råd
2011 -2015 Nestleder Norsk kvinnelig teologforening
2013 -2015 Nestleder Sør-Hålogaland bispedømmeråd
2004 -2009 Stiftsstyreleder i Presteforeningen i Sør-Hålogaland
2002 -2004 Leder for lokalkomiteen for jubileet Hålogaland 200 år
2001 -2003 Nestleder Presteforeningens stiftsstyre i Sør-Hålogaland

Prosjekter:

2006 -2008 Initiativtaker og styremedlem Hans Egede 1708-2008 Sør-Hålogaland
bispedømme

Tillitsverv – engasjement:

2014 -2016 Nestleder Mellomkirkelig råd
2012 -2016 Medlem Mellomkirkelig råd
2011 -2015 Nestleder Norsk kvinnelig teologforening
2013 -2015 Nestleder Sør-Hålogaland bispedømmeråd
2011 -2015 Medlem i Sør-Hålogaland bispedømmeråd
2009 -2015 Styremedlem Norsk kvinnelig teologforening
2010 -2011 Boligutvalg Presteforeningen
2005 -2009 Stiftsstyreleder i Presteforeningen i Sør-Hålogaland
2002 -2004 Leder for lokalkomiteen for jubileet Hålogaland 200 år
1999 -2003 Boligombud Presteforeningen i Sør-Hålogaland
2001 -2003 Nestleder Presteforeningens stiftsstyre i Sør-Hålogaland
1999 -2001 Medlem i stiftstyret i Presteforeningen i Sør-Hålogaland
1994 -1997 Medlem i Mellomkirkelig råd
1994 -1997 Medlem i Borg bispedømmeråd

Publikasjoner:

	rettferdighetsbibelen		
Temahefte til internt bruk i bispedømmet	Keltisk spiritualitet - åndelighet for nye generasjoner		2008
Bok/hefte	Fra opprører til apostel. Hans Egedes liv og kirken på Grønland	Artikkelsamling	2008
Fagartikkel	Gjenfødelsens sted	Dåpssyn hos førstefødteretningen av den læstadianske bevegelse i "Vårherres verden"	1999
Fagartikkel	"De førstefødte og dåpen"	Tidsskrift for teologi og kirke	1997
Fagartikkel	Was Jesus Christ a sexual being?	Ung teologi	1995

Internasjonal og økumenisk erfaring:

2012 -2016	Medlem Mellomkirkelig råd (Nestleder fra 2014)
2004	Studiepermisjon oktober-desember. Frigjøringsteologi i Sør-Afrika.
2000-2002	Joint pastoral reflection. Internasjonal etterutdanning. (Etiopia, Brasil og Norge)
1994 -1997	Medlem i Mellomkirkelig råd
1997	Delegat til Det lutherske verdensforbunds Youth pre-assembly i Bangkok
1997	Delegat til Det lutherske verdensforbunds generalforsamling i Hong Kong

Spørsmål til kandidatene

1. Hva er etter din oppfatning biskopens viktigste oppgaver?

§ 1 i Tjenesteordning for biskoper uttrykker veldig konkret hva en biskops viktigste oppgave er, mest av alt handler det om å se, slik det også ligger i ordet episkope, en som ser eller har tilsyn.

For meg innebærer dette å se til menigheten og de ansatte i menigheten, å inspirere og oppmuntre, å se det enkelte menneske og den enkelte medarbeider, å hjelpe til å holde motet oppe i ei tid hvor kirken er i store omveltninger, å framsnakke kirken

både internt og eksternt, å se mangfoldet blant oss og gi det rom, å se Gud i min neste og handle deretter.

Det innebærer også et ansvar for å se til at Ordet blir forkynt klart og rent og sakramentene utdelt i rikt monn.

En biskop skal også se samfunnet rundt oss, - og følgelig også engasjere seg med utfordringer og bidra med svar.

En biskop bør også være oppmerksom og se utfordringer og muligheter for kirken.

2. Hva er kirkens hovedutfordringer i dag, og i tiden framover, slik du ser det?

Nye generasjoner må utrustes til å finne en trygg forankring i kristen tro, blant annet gjennom satsning på trosopplæring. Kirke og samfunn og kirkens plass i samfunnet er i stor endring. Vi lever i et livsynsmangfold hvor det er viktig for kirken å framstå som både troverdig og aktuell for mennesker i dagens samfunn. Kirken må fremme respekt, likeverd og toleranse. Kirken må ikke gi slipp på sin egenart. Hva betyr det å være og hvordan kan vi på en god måte være en bekjennende, åpen, tjenende og misjonerende folkekirke i dagens verden?

Kirken må søke mot det som gjør kirken til kirke, mot sentrum. Og sentrum er der ordet forkyntes og sakramentene deles ut til velsignelse for mennesker, og der vi utrustes, styrkes til og bæres ut i tjeneste for nesten. Med forankring i troen og frimodighet i Kristus kan kirkens folk stå trygt i egen identitet midt i det livssyns åpne samfunn, og delta i dialog og samhandling med annerledestroende.

Den foranstående virksomhetsoverdragelsen vil skape og skaper allerede uro i menigheter og blant ansatte. Det er viktig at kirkens ledelse i denne prosessen tar hensyn til at den har ansvaret for mange ansatte som ser med spenning på en ny organisering av kirken. Det handler ikke bare om prinsipper, organisasjon og kirkesyn, men også om ansatte og menigheter som berøres av de beslutningene som tas.

3. Hva vil du legge mest vekt på for å ivareta biskopens rolle som kirkelig leder med tilsynsansvar i bispedømmet?

For å selv kunne se, inspirere, oppmuntre og gi hjelp til å holde motet oppe, må man selv søke til kilder for styrke og inspirasjon. En biskop må være et forbilde i å ta seg tid til å søke åndelig fornyelse i eget liv. Selv har jeg funnet mye inspirasjon i den keltiske fromhetstradisjon.

Gjennom visitas, medarbeidersamlinger og annen kontakt, samtaler og innspill i media må en biskop oppmuntre til og gjerne også selv ta initiativ til å sette eksistensielle og åndelige spørsmål på dagsorden.

4. Hva er kjernen i din forkynnelse?

Jeg er nok på mange måter en håpsprest. Jeg vil at mennesker skal gå oppreist og rakrygget ut av kirken. Med blikket rettet mot håpet. Og så ønsker jeg å gi et bilde av den Gud jeg selv ble vist i tenårene. Den Gud som reiser opp, som ansvarliggjør og som elsker. For meg handler tro om å balansere intellektuelle refleksjoner med våre følelser og vår selvfølelse i relasjon til Gud og medmennesket. En av kirkens største utfordringer handler om å fylle språket med et innhold som mennesker opplever som meningsfullt og utfordrende. Kirken må snakke sant og troverdig om livet og om Gud.

Når vi lykkes har vi klart å fylle ordene om Jesus med et innhold som er relevant for folkekirken i dag. Det handler mye om å ta mennesker på alvor og stille dem til ansvar for sitt eget liv. Jeg tror at når vi blir utfordret opplever vi at vi blir tatt på alvor.

5. Hvilke visjoner har du for Sør-Hålogaland bispedømme og Den norske kirke framover?

Sør- Hålogaland bispedømmes egen visjon om Folkekirka i Sør-Hålogaland - Ei åpen dør i tro, håp og kjærlighet, er en visjon jeg gjør til min. Den skaper gjenklang i mitt eget liv og kirkesyn. En kirke som makter å leve i denne visjonen, virkeliggjør på mange måter Den norske kirkes visjon om *Mer himmel på jorda*.

For kirken i Sør-Hålogaland og for Den norske kirke som helhet ønsker jeg at den må befeste sin posisjon som folkekirke, en kirke nær folket og et folk nær kirken, med fellesskap på tvers av og positivt preget av det teologiske og kulturelle mangfold i vår kirke. Mitt ønske for kirken er at den skal framstå som troverdig, modig og tydelig. En kirke som møter folket med en livsnær forkynnelse med Kristus i sentrum. En kirke som søker til sentrum, til gudstjenestens fornyende kraft og som der henter utrustning til tjeneste for nesten. Den norske kirke må være et sted folk fortsatt kan komme med sine gleder og sorger, med sine spørsmål og sin undring, komme ofte og komme sjeldent, komme med sine liv og bli godt tatt i mot. En folkekirke som gir rom for mangfoldige erfaringer og som bæres av kjærlighet og nåde.

6. Hva vil være ditt særlige bidrag inn i bispetjenesten i Sør-Hålogaland bispedømme?

Jeg er glad i gudstjenesten og liturgien, og mener selv at jeg er en bevisst liturg. Jeg har god kjennskap til landsdelen gjennom mange års prestedtjeneste og levd liv. Jeg kjenner og setter pris på kystkulturen. Jeg har god kompetanse på en av landsdelens viktigste fromhetstradisjoner, den læstadianske bevegelse, og kjenner til livet i krysningspunktet mellom folkekirka og denne bevegelsen.

Jeg har en god evne til å se mennesker og til å lytte til deres erfaringer. Skulle jeg bli biskop ønsker jeg å være en nærværende og tilstedeværende medvandrer med folket i kirken.

7. Hva kan du med din kompetanse tilføre bispekollegiet og bispemøtet?

Jeg bringer inn kompetanse på og interesse for og erfaring fra økumenikk, diakoni og samfunnsspørsmål.

Jeg har en solid erfaring fra prestedtjeneste i lokalmenighet og nærhet til folkekirkens folk på grunnplanet.

Jeg har lang erfaring fra tillitsverv i fagforening.

Jeg har gode strategiske evner og god systemforståelse.

Jeg er en dyktig liturg og predikant.

Jeg bringer med meg min kompetanse på ulike former for kontekstuell teologi og på læstadiansk fromhetsliv.

8. Hvordan vil du som biskop i Sør-Hålogaland bispedømme ivareta det teologiske mangfoldet i bispedømmet?

Jeg bærer i meg en dyp respekt for mennesker som tenker annerledes enn det jeg gjør. Det teologiske mangfoldet er en berikelse og et av folkekirkens mest positive

trekk. Jeg er interessert i hva andre mener og hvorfor de mener det. Jeg har derfor blant annet skaffet meg kompetanse på Førstefødte-retningen av den læstadianske bevegelse, som jo er sterkt representert spesielt i den nordlige delen av bispedømmet.

Det er viktig å sette ord på uenighet og ulik forståelse, og våge å snakke åpent og respektfullt sammen om dette.

Jeg ønsker en kirke hvor mennesker med ulikt teologisk ståsted skal oppleve seg sett og ivaretatt, og som en naturlig og viktig del av det folkekirkelige mangfold. En biskops oppgave i så måte, er å gi rom for og vise respekt for ulike teologiske ståsted. Det er også viktig å bidra til å skape ordninger som gjør at personer med ulikt teologisk ståsted gis rom for å følge sin samvittighet. En biskop må bidra til og sørge for avklarte premisser for tjenestelig samarbeid og fellesskap. Er man trygg på eget ståsted, er man ikke redd for uenighet. Man må ikke være enige for å høre sammen.

9. Beskriv kort din teologiske profil og ditt ståsted i Den norske kirke.

Teologisk er jeg preget av ulike former for kontekstuell teologi, som frigjøringsteologi og feministteologi. Jeg prøver å la min tjeneste bæres av tro, håp og kjærlighet. Jeg er Kristussentrert, står fast på kirkens bekjennelse og er radikal i min forståelse av evangeliet i møtet med mennesker. Jeg tror på en Gud som lar seg bevege, og som aldri er uberørt i møte med menneskers livserfaringer.

Min kirkelige bakgrunn er folkekirkelig og i ungdommen knyttet til KFUK/KFUM. Jeg har gjennom tjenesten som prest i Sør-Hålogaland fått befestet kjærligheten til folkekirka med dens lave terskel og full tilhørighet gjennom dåpen. Jeg deler og kjenner meg godt igjen i Den norske kirkes visjon om å være en bekjennende, åpen, tjenende og misjonerende folkekirke, og i valgspråket *Mer himmel på jorda*. Jeg står godt plantet i folkekirken.

10. Hvordan er din kjennskap til landsdelen?

Jeg har slektsrøtter til landsdelen langt tilbake i tid, og min farfar vokste opp her (i Narvik). Jeg har hele min prestetjeneste i Sør-Hålogaland bispedømme, brorparten i Lofoten. Totalt har jeg snart bodd 20 år i landsdelen, og har slått dype røtter her. Jeg mener at jeg på denne tiden både har lært godt å kjenne og blitt glad i landsdelens kultur, historie, folk og natur. Kirken i Nord-Norge er min kirke. Jeg har brukt mye av min prestetid i Sør-Hålogaland til å sette meg inn i og bli bedre kjent med både landsdelens historie og kirkens historie i landsdelen. Jeg kjenner de utfordringene og de mulighetene folket i Nordland står overfor, og kjenner landsdelen som min landsdel. Det er her jeg hører til.

11. Samisk språk og kultur er en del av Sør-Hålogaland bispedømme. Hvilke tanker gjør du deg om dette?

Samisk språk og kultur er en berikelse for vår landsdel og vår kirke. Den samiske befolkningen har som urfolk et særlig krav på vern av sin kultur og sitt språk. Sør-Hålogaland har et spesielt ansvar for det lulesamiske i vår kirke, samtidig finnes det både nordsamiske, sørsamiske og andre mindre, samiske miljø og språk i vårt

bispedømme som alle er viktige for og bidragsytere til bispedømmets kulturelle og kirkelige mangfold.

Den nye salmeboka gir oss et godt redskap for å integrere samisk språk og samiske salmer i menighetenes gudstjenester, også i områder hvor det samiske språket har gått tapt. Tradisjonell samisk kulturforståelsen har mye å lære oss om tilnærming til og forvaltning av naturens ressurser.